

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор Львівського національного
медичного університету імені Данила
Галицького академік НАМН України,
проф. Зіменковський Б.С.

"18" лютого 2021 р.

**Кодекс академічної етики
у Львівському національному медичному університеті
імені Данила Галицького**

Прийнятий Вченою Радою Львівського
національного медичного університету
імені Данила Галицького
протокол № 1-ВР від 17 лютого 2021 р.

Вчений секретар, к.філол.н.

Ягело С.П. Ягело С.П.

I. Загальні положення

Кодекс академічної етики (надалі Кодекс) Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького (надалі Університет) визначає основні поняття, завдання академічної доброчесності, регламентує основні засади організації та контролю. Однією з ключових складових внутрішньої системи забезпечення якості освіти є університетська система забезпечення академічної доброчесності, яка визначає загальноприйняті світовою спільнотою стандарти здійснення освітньої та наукової діяльності здобувачами вищої освіти і співробітниками університету й створює середовище нульової терпимості до порушень академічної доброчесності та етики академічних взаємовідносин.

Складність завдання полягає не тільки у подоланні корупційних, фальсифікаційних, плагіатних дій, псевдоавторства та інших порушень академічної доброчесності в Університеті, але й у створенні принципово нового доброчесного середовища, яке допомагає стимулювати усю спільноту закладу вищої освіти щодо академічної доброчесності, її важливості для успішного розвитку Університету та забезпечення якості освіти в цілому.

Нездатність і небажання слідувати кращим світовим практикам в освітньо-науковій діяльності веде до порушень у виконанні професійних обов'язків. Все це шкодить процесам, погіршує відносини між членами університетської спільноти, підриває довіру до якості освіти і досліджень та їх авторитетності, призводить до марної витрати зайвих ресурсів і може завдати втрати іміджу Університету.

Підвищення авторитетності диплому про здобуття освіти та конкурентоспроможності випускника на ринку праці можливе лише за умови надання освітніх послуг та набуття компетенцій із дотриманням принципів академічної доброчесності та етики академічних (зокрема наукових) взаємовідносин, виключення можливості створення умов для отримання неконкурентних переваг здобувачам вищої освіти при навчанні та здійсненні наукових досліджень.

Якість та авторитетність результатів наукових праць можлива лише за умови чесної реалізації дослідницького процесу без застосування дій, неприйнятних у науковій спільноті.

Усі зусилля університетської спільноти повинні бути спрямовані на запобігання, перешкоджання та зупинення проявів академічної недоброчесності шляхом навчання, керівництва і наставництва, а також завдяки створенню позитивного, сприятливого й доброчесного освітнього наукового середовища.

Мета Кодексу полягає на дотриманні високих професійних стандартів в усіх сферах діяльності (освітній, науковій, навчальній, виховній тощо) щодо адекватних академічних взаємовідносин та професійного спілкування між науковими, науково-педагогічними, педагогічними працівниками та здобувачами вищої освіти, запобіганні порушень академічної доброчесності; забезпечення честі, гідності, взаємної поваги і довіри, рівноправності та толерантності усіх учасників освітнього процесу шляхом дотримання усіма учасниками освітнього процесу принципів та загальноприйнятих норм щодо етичної поведінки.

Завдання Кодексу

- Встановлення етичних норм і оптимальних відносин в академічному середовищі
- Ствердження основних принципів академічної поведінки, яких мають дотримуватися всі учасники університетської спільноти;
- Сприяння формуванню академічного середовища, у якому кожен член університетської спільноти може займатися своєю діяльністю в умовах взаємної поваги й отримання позитивних емоцій від роботи, навчання й ведення наукових досліджень;
- Недопущення, своєчасне виявлення та елімінація спірних ситуацій, пов'язаних із недоброчесною поведінкою для дотримання високих професійних стандартів в усіх сферах діяльності працівників, здобувачів та студентів Університету.

У розділах Кодексу академічної етики Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького враховано вимоги таких документів (зі змінами та доповненнями): Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про авторське право і суміжні права», на основі рекомендацій Асоціації Європейських університетів щодо відкритого доступу до наукової інформації (2008 р.), міжнародних асоціацій IFLA, SPARC, LIBER, EiFL та ін., у відповідності до постанови Верховної Ради України «Про Рекомендації парламентських слухань з питань розвитку інформаційного суспільства в Україні» (2006 р.), нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України, чинних наказів Міністерства освіти і науки України, іншої загальнодержавної нормативної бази, рекомендації Міністерства освіти і науки України, дані освітньої і наукової періодики, національних та міжнародних опитувань.

Кодекс академічної етики базується на фундаментальних принципах Великої Хартії Університетів, керівних принципах IAU-MCO (International Association of Universities and the Magna Charta Observatory) щодо інституційного етичного кодексу вищої освіти, Європейській хартії дослідників, Берлінській декларації про відкритий доступ до знань у науці та гуманітарній сфері, Бухарестській декларації етичних цінностей та принципів вищої освіти у Європі.

Відповідно до ст. 32 Закону України «Про вищу освіту» заклади вищої освіти (ЗВО) зобов'язані вживати заходів, включаючи запровадження відповідних новітніх технологій, для запобігання та виявлення академічного плагіату в наукових роботах наукових, науково-педагогічних, педагогічних, інших працівників і здобувачів вищої освіти та притягнення їх (при наявності порушень академічної етики, зокрема при наявності фальсифікації результатів наукових досліджень та академічного плагіату) до дисциплінарної відповідальності.

II. Визначення основних понять

2.1. Академічна доброчесність – сукупність етичних принципів і визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього

процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень з дотриманням наступних *принципів*:

- *принцип законності*. У своїй діяльності учасники освітнього процесу повинні самі, а також заохочувати інших до неухильного дотримання вимог чинного законодавства України та Статуту Університету;
- *принцип чесності та порядності*. У навчальній та викладацькій діяльності, під час проведення наукових досліджень, у практичній роботі тощо учасники освітнього процесу зобов'язані діяти чесно, бути відвертими й у жодному разі не допускати використання неправдивих тверджень;
- *принцип взаємної довіри*. Атмосфера довіри заохочує вільний обмін ідеями та інформацією в академічному середовищі, сприяє співпраці та продукуванню нових ідей, позбавляє страху щодо привласнення іншими результатів чужої діяльності;
- *принцип справедливої об'єктивності*. В академічному середовищі забезпечується (взаємини між членами академічної спільноти мають ґрунтуватися на почутті взаємної поваги неупередженому ставленні один до одного – видалити) об'єктивна, всебічна та неупереджена оцінка результатів навчальної, дослідницької та трудової діяльності, спроможність розглядати дискусійні питання з позицій захисту інтересів науки та сприяння встановленню істини без особистих уподобань чи вигоди;
- *принцип компетентності й професіоналізму*. Учасники освітнього процесу зобов'язані здійснювати свою діяльність на високому професійному рівні, постійно підвищувати свій науковий і освітній рівні;
- *принцип добросовісності та відповідальності*. Учасники освітнього процесу виконують взяті на себе зобов'язання сумлінно, повністю та з дотриманням визначених термінів. Кожен несе персональну відповідальність за якість виконання покладених обов'язків;

- *принцип партнерства та взаємодопомоги.* З метою підвищення якості результатів навчальної і дослідницької роботи учасники освітнього процесу орієнтуються на об'єктивну партнерську взаємодію;
- *принцип взаємоповаги.* Повага в академічному середовищі має бути взаємною, що передбачає виявлення її як до себе, так і до інших, незалежно від віку, статі, статусу;
- *принцип безпеки та добробуту академічної громади.* Учасники освітнього процесу повинні піклуватися про дотримання Законів України та Статуту, їх діяльність не повинна приводити до виникнення загроз чи заподіяння шкоди життю, здоров'ю, власності, іншим правам та законним інтересам академічної громади;
- *принцип шанобливості.* Учасники освітнього процесу зобов'язані шанувати інших осіб і їх наукові та педагогічні напрацювання незалежно від особистих і політичних уподобань, партій, релігійних об'єднань та рухів у будь-якій формі їх організації.

2.2. Академічна етика – сукупність морально-етичних норм, правил і принципів, у тому числі правил педагогічної етики, академічної доброчесності й ділового етикету, які регулюють міжособистісні відносини учасників освітнього процесу закладів вищої освіти.

2.3. Педагогічна етика – сукупність норм і правил поведінки науково-педагогічних працівників, спираючись на які запроваджуються високі моральні стандарти педагогічної діяльності і будуються взаємовідносини, зумовлені педагогічною діяльністю.

2.4. Діловий етикет – порядок взаємодії і поведінки працівників Університету та учасників освітнього процесу Університету під час спільної діяльності, включаючи ділове листування, прийом на роботу, звернення до керівництва тощо.

2.5. Університетська спільнота – наукові, науково-педагогічні та педагогічні працівники; здобувачі вищої освіти та інші особи, які навчаються в Університеті; фахівці-практики, які залучаються до освітнього процесу за освітньо-професійними програмами; інші працівники Університету.

2.6. Автор – фізична особа, яка своєю індивідуальною творчою працею та (або) у співпраці з іншими особами (авторський колектив) створила твір і якій належать майнові права інтелектуальної власності на нього відповідно до Цивільного кодексу України, Закону України «Про авторське право та суміжні права», іншого закону чи договору.

2.7. Твір – створений автором у результаті творчої діяльності за особистою ініціативою, на замовлення чи в порядку виконання службових обов’язків літературно-письмовий твір (книга, брошура, стаття, конспект лекції, аналітичний огляд, звіт, презентація тощо); ілюстрація, план, ескіз і пластичний твір, що стосуються науки; аудіовізуальний твір; фотографічний твір; інші твори, представлені в електронній (в тому числі цифровій) формі, яку може зчитувати комп’ютер (ст. 433 Цивільного кодексу України, ст. 8 Закону України «Про авторське право і суміжні права»).

2.8. Оприлюднення твору – дія, здійснена за згодою автора чи іншого суб’єкта авторського права і (або) суміжних прав, що вперше робить твір доступним для публіки шляхом опублікування, публічного виконання, публічного показу, публічної демонстрації, публічного сповіщення тощо (ст. 1 ЗУ «Про авторське право і суміжні права» від 23.12.1993 № 3792 – XII).

2.9. Конфлікт інтересів – суперечність між приватними інтересами членів університетської спільноти, їх особистим вкладом в науково-педагогічну діяльність та їх посадовими обов’язками.

2.10. Приватний інтерес – будь-який майновий (комерційний) чи немайновий інтерес особи, у тому числі зумовлений особистими, сімейними, дружніми чи іншими позаслужбовими стосунками з фізичними чи юридичними особами.

2.11. Цитата – порівняно короткий уривок з літературного, наукового чи будь-якого іншого опублікованого твору, який використовується, з обов’язковим посиланням на його автора і джерела цитування, іншою особою у своєму творі з метою зробити зрозумілишими свої твердження або для посилання на погляди іншого автора в автентичному формулюванні. (ст. 1 ЗУ «Про авторське право і суміжні права» від 23.12.1993 № 3792 – XII).

2.12. Оригінальність (унікальність) твору – кількісний показник, виражений у відсотках, який відображає співвідношення авторського тексту до загального обсягу перевіреного матеріалу.

2.13. Репозитарій (електронний архів) – це місце де зберігаються і підтримуються різні дані у електронній (цифровій) формі.

2.14. Плагіат – оприлюднення (опублікування) повністю або частково чужого твору під іменем особи, яка не є автором цього твору (ст. 50 Закону України «Про авторське право і суміжні права»); привласнення авторства на чужий твір або на чуже відкриття, винахід чи раціоналізаторську пропозицію, а також використання у своїх працях чужого твору без посилання на автора [<https://uk.wikipedia.org/wiki/Плагіат>].

2.15. Академічний плагіат – навмисне відтворення викладачем, докторантом, аспірантом, студентом тощо у науковій текстовій формі чужого твору, опублікованого на паперовому чи офіційно оприлюдненого на електронному носії, повністю або частково, під своїм іменем без посилання на автора.

2.16. Дублювання досліджень – офіційно не підтверджена домовленість між щонайменше двома особами, наслідком якої є виконання однакових або майже однакових робіт, що може спричиняти конфлікт інтересів.

2.17. Фальсифікація – фрагменти роботи (наприклад статистичні показники) були вигадані або невірно вказані як результат власної роботи.

2.18. Реплікація – коли особа подає майже однакову роботу декілька разів для підняття власного академічного рейтингу.

2.19. Рерайт – це «переказ» чужого тексту своїми словами з точним збереженням сенсу оригіналу.

2.19. Компіляція – навмисне компонування з декількох текстів одного з наданням плагіатованому матеріалу нового змісту, що не властивий оригіналу,.

2.20. Здобувач – це особа, яка навчається у ЗВО (науковій установі) на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти з метою здобуття наукового ступеня з галузі знань та/або спеціальності. Здобувач повинен підготувати дисертацію, опублікувати основні наукові результати у наукових публікаціях,

набути теоретичні знання, уміння, навички та відповідні компетентності.

2.21. Атестація здобувача – комплекс послідовних експертних дій щодо оцінювання наукового рівня дисертації на здобуття наукового ступеня та наукових публікацій Здобувача, встановлення рівня набуття ним теоретичних знань, умінь, навичок та відповідних компетентностей з метою державного визнання рівня наукової кваліфікації здобувача шляхом присудження йому наукового ступеня.

III. Фундаментальні цінності Університету та Університетської спільноти

3.1. Наукові, педагогічні і виховні функції Університету, що детермінуються і стверджуються Статутом Університету, полягають у формуванні високої культури поведінки учасників освітнього процесу та інших своїх працівників шляхом проведення освітньої та науково- дослідницької діяльності на рівні найвищих професійних і етичних стандартів.

3.2. Університетська спільнота у своїй діяльності повинна дотримуватися таких основних цінностей:

- академічна доброчесність;
- колегіальність та повага до людської гідності;
- відповідальність;
- академічна свобода;
- відповідальність за використання майна і ресурсів Університету, повага до навколишнього середовища.

3.3. Університет у своїй діяльності втілює принцип свободи вираження поглядів на навчання, дослідження та думки.

3.4. Члени університетської спільноти зобов'язані прагнути до правдивих знань, поширювати свій досвід і отримані знання.

3.5. Працівники, здобувачі та студенти Університету визнають і поважають вірування й переконання один одного.

3.6. Учасники освітнього та науково-дослідного процесу сприяють критичному мисленню, свободі вираження поглядів, розвиватимуть можливості

для участі в дискусіях і дебатах.

3.7. Члени університетської спільноти поважають гідність один одного, не допускають дискримінації, нечесності або зловживання владою в їх стосунках.

3.8. Необхідно використовувати ввічливу мову спілкування, особливо в публічних виступах (включаючи інтернет-видання, ведення блогів, пости, коментарі тощо).

3.9. Реалізуючи принципи етичної поведінки, працівники, здобувачі та студенти Університету створюють особисту репутацію, стандарти професійної доброчесності й позитивного іміджу; у відносинах з іноземними партнерами чи розвиваючи проекти міжнародної співпраці, представляють і захищають інтереси Університету.

3.10. Члени університетської спільноти при проведенні своєї діяльності повинні враховувати потреби держави й суспільства, бути соціально відповідальними, підтримувати відкритий доступ до знань та інформації, публічно оголошувати результати своїх дослідницьких робіт.

3.11. Університет декларує дотримання принципів соціальної відповідальності, принципу рівності доступу до вищої освіти, реалізації прав людини та громадянина.

3.12. Члени університетської спільноти повинні:

- Правильно використовувати й берегти майно Університету.
- Захищати права інтелектуальної власності Університету і членів спільноти.
- Використовувати ресурси Університету, робочий час працівників, обладнання, послуги та фінансування виключно для виконання досліджень і завдань Університету.
- Визнавати принципи сталого розвитку, відповідально використовувати природні та інші ресурси.

3.13. Члени університетської спільноти дотримуються академічної чесності й активно застосовують цей принцип у навчанні, викладанні, науково-дослідній діяльності, наданні інших освітніх і консультативних послуг.

3.14. Дотримання академічної доброчесності педагогічними, науково-педагогічними й науковими працівниками передбачає:

- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- посилення на оригінальні джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, результатів наукових і навчально методичних праць інших авторів;
- надання достовірної інформації про методики і результати досліджень, джерела використаної інформації та власну педагогічну (науково-педагогічну, творчу) діяльність;
- контроль за дотриманням академічної доброчесності здобувачами освіти;
- об'єктивне оцінювання результатів навчання.

3.15. Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного й підсумкового контролю результатів навчання (до осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їх індивідуальних потреб і можливостей);
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- посилення на оригінальні джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, результатів дослідження інших авторів;
- надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

3.16. Порушенням академічної доброчесності вважається:

- Плагіат, академічний плагіат, несанкціоноване свідоме дублювання досліджень, фальсифікація, реплікація (самоплагіат значної частини, розділу власної наукової праці, власних досліджень або повне дублювання власної публікації без введення нових оригінальних результатів) та рерайт («переказ» чужого тексту своїми словами з точним збереженням сенсу), зокрема для підняття власного академічного рейтингу.

- обман – надання завідомо неправдивої інформації щодо власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація та списування;
- хабарництво – надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі;
- необ'єктивне оцінювання – свідоме завищення або заниження оцінки результатів наукової або навчальної діяльності інших осіб.

3.17. Академічно неприйнятною є нечесність у будь-якій формі (фальсифікація даних, шахрайство, крадіжка, плагіат, підкуп, купівлю та продаж творів, презентація творів інших авторів як власних, невиправдане співавторство, обман під час іспитів та інша недоброчесна поведінка).

3.18. Члени університетської спільноти не мають права використовувати назву Університету за обставин, які негативно впливають на його престиж і завдають шкоду громадській та діловій репутації.

3.19. Члени університетської спільноти повинні не допускати виникнення внаслідок особистих стосунків та уникати конфлікту інтересів; при його виникненні – інформувати безпосередніх керівників.

3.20. При наявності потенційного конфлікту інтересів член університетської спільноти повинен відмовитися від самостійного прийняття рішення.

3.21. Надавати пріоритет науковій й академічній діяльності і зобов'язанням перед Університетом; бізнес чи інші приватні інтереси не повинні перешкоджати виконанню обов'язків працівника Університету.

3.22. Не допускається надання освітніх послуг у комерційних цілях за межами Університету, якщо такі або подібні освітні послуги надаються в Університеті або ним.

3.23. Ніякі види вдячності, що опосередковано впливають на прийняття адекватного рішення, не можуть бути застосовані в університетській спільноті.

3.24. Гаранти освітніх програм та наукові керівники (консультанти) дисертаційних робіт у випадку виявлення у процесі підготовки здобувачів наукових ступенів випадків академічного плагіату та (або) інших порушень академічної доброчесності притягуються до відповідальності та позбавляються права керівництва (наукового консультування) дисертаційних робіт та участі у процесі підготовки здобувачів наукових ступенів терміном на 2 роки. У випадках повторного порушення академічної доброчесності ці особи можуть бути назавжди позбавлені права участі у процесі підготовки здобувачів наукових ступенів та захисту дисертаційних робіт.

IV. Комісія з академічної етики та відповідальність членів університетської спільноти

4.1. В Університеті створюється Комісія з академічної етики – колегіальний орган, який приймає рішення про відповідність дій членів університетської спільноти вимогам цього Кодексу та розглядає конфліктні ситуації.

4.2. Комісія діє на основі Статуту, створюється проректором з наукової роботи при науковому відділі Університету, який визначає порядок її створення, сферу компетенції, строки повноважень, порядок роботи.

4.3. Завідувач кафедри, науковий керівник (науковий консультант) несе (уць) відповідальність за перевірку навчальних та наукових робіт у встановлені терміни, прийняття рішення про доопрацювання та повторну перевірку на плагіат, а також про допуск науково-дослідної, кваліфікаційної або навчально-методичної роботи до публікації та (або) до попереднього захисту.

4.4. Виявлення факту академічного плагіату у наукових роботах можливе на етапі рецензування та / або представлення вченому секретареві, в редакцію або для розгляду на вченій раді з метою рекомендації до друку – для наукових робіт (монографія, підручник, навчальний посібник, стаття, тези, препринт тощо); на етапі розгляду на засіданні кафедри творів викладачів, що вимагають ухвалення кафедри; на етапі подання на перевірку кваліфікаційних робіт.

4.5. Викладач, який виявив низький відсоток унікальності тексту або інші прояви плагіату в науковій роботі студента або кваліфікаційній роботі попе-

реджає про це автора і виносить рішення про недопуск до захисту та скерування матеріалів на доопрацювання або про видачу нового варіанта завдання, а у разі незгоди автора – інформує службовою запискою декана факультету.

4.6. Особа, яка виявила академічний плагіат у вже опублікованих наукових або навчальних роботах (монографіях, підручниках, навчальних посібниках, статтях, тезах, препринтах, дисертаціях тощо), службовою запискою повідомляє про це проректора з наукової роботи.

4.7. Виконані не самостійно роботи не можуть бути позитивно оцінені. У випадку використання запозиченого матеріалу без посилання на автора або джерело запозичення дисертація знімається з розгляду не залежно від стадії її розгляду без права захисту.

4.8. Виявлення двох і більше фактів плагіату (компіляцій) у наукових роботах докторантів, аспірантів, здобувачів наукового ступеня може бути підставою для виключення з докторантури (аспірантури) чи відкріплення здобувача від кафедри.

4.9. Виявлення фактів плагіату (компіляцій) у роботах осіб викладацького складу може бути враховано при продовженні дії контракту. Встановлення фактів плагіату (компіляцій) в уже опублікованих наукових роботах докторантів, аспірантів, здобувачів наукового ступеня є підставою для заборони автору включати такі твори у перелік своїх науково-методичних публікацій.

4.10. У випадку незгоди з висновком про виявлення факту плагіату (компіляцій) у творі, автор має право у трьохденний термін з моменту отримання інформації подати наукову апеляційну заяву на ім'я проректора з наукової роботи.

4.11. Для розгляду апеляційної заяви створюється апеляційна комісія, персональний склад якої формується розпорядженням проректора з наукової роботи з членів Комісії з академічної етики, найбільш досвідчених і авторитетних професорів та викладачів кафедри відповідного профілю. Секретар комісії призначається з викладачів Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького.

4.12. Голова апеляційної комісії проводить засідання у тижневий термін з моменту виходу розпорядження проректора з наукової роботи про створення апеляційної комісії. Про дату та час проведення засідання заявник попереджається щонайменше за два дні. Якщо заявник не з'являється на засідання апеляційної комісії, питання може бути розглянуте без його присутності.

4.13. У випадку необхідності отримання додаткової уточнювальної інформації засідання апеляційної комісії може проводитись у декілька етапів.

4.14. Сумніви, що виникають у членів апеляційної комісії, трактуються на користь особи, твір якої розглядається апеляційною комісією.

4.15. За результатами засідання апеляційна комісія формує висновки, які підписує голова апеляційної комісії, її члени та заявник, зазначаючи: «З висновками апеляційної комісії погоджуюсь».

4.16. Висновки апеляцій (протоколи засідань апеляційних комісій) зберігаються: щодо академічного плагіату (компіляцій) у наукових роботах студентів – у деканаті; щодо академічного плагіату (компіляцій) у наукових роботах викладачів, докторантів, аспірантів, здобувачів – у науковому відділі університету.

4.17. У разі надходження заяви про будь які порушення цього Кодексу комісія перевіряє факти. У випадку їх підтвердження до порушника застосовуються види відповідальності, передбачені законами України, цим Кодексом і локальними нормативно-правовими актами Університету.

4.18. Комісія з академічної етики також розглядає пропозиції членів університетської спільноти із вдосконалення Кодексу академічної етики Університету, виступає з ініціативами щодо внесення змін та виносить їх на затвердження вченою радою, щорічно проводить аналіз виконаної роботи.

V. Прикінцеві положення

5.1. Кодекс академічної етики опублікований на офіційному сайті Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького.

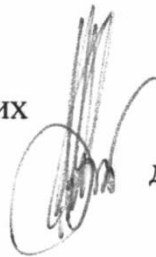
5.2. Студенти і здобувачі підтверджують, що прочитали Кодекс академічної етики, підписуючи договір про навчання.

5.3. Працівники Університету підтверджують, що вони ознайомлені з вимогами Кодексу академічної етики при прийнятті на роботу фактом підписання трудового договору (контракту).

5.4. Зміни й доповнення до Кодексу можуть бути внесені за поданням будь-якого члена університетської спільноти на конференції трудового колективу Університету; вносяться наказом ректора про затвердження нової редакції Кодексу.

5.5. При затвердженні нової редакції Кодексу попередня втрачає чинність.

Відповідальний за антиплагіатну технічну
експертизу наукових, навчально-методичних
праць і дисертаційних матеріалів

д. мед. н., доцент Вергун А.Р.

Проректор з наукової роботи
Львівського національного
медичного університету
імені Данила Галицького

д. мед. н., професор Наконечний А.Й.